

TÜRKİYE İLE FİNLANDİYA’NIN EĞİTİM SİSTEMLERİ İLE DERS PROGRAMLARINDAKİ BEDEN EĞİTİMİ DERSİNİN YERİ VE ÖNEMİ

The Role And Importance Of The Education Systems Of Turkey And Finland And The Physical Education Course in the Course Programs

Gizem CEYLAN

Kırıkkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

ÖZET

Hareketsiz bir yaşam tarzının benimsendiği son günlerde özellikle çocukların bedensel ve zihinsel gelişim süreçlerinde hareket etmeleri, sağlıklı bir şekilde büyüme evresi geçirmelerine ve aktif yaşam biçimi edinmelerini olumlu etkiler. Beden eğitimi, spor ve oyun aktivitelerine katılımın çocuk, genç ve yetişkinlere olan faydası çoğu araştırmaya konu olmuştur. Öğrenme anne karnında başlayan aile ile devam eden ve okul ile desteklenen bir kavramdır. Toplumların gelişim ve ilerlemelerinin temel taşı eğitimidir. Bu çalışmada Türkiye ile Finlandiya’nın eğitim sistemleri ve ders programlarındaki beden eğitimi dersinin yeri ve beden eğitimi ve spor konusunda coğrafi ve kültürel farklılıkların etkisi altında uygulanan müfredatlarına spor yapma alışkanlığı açısından kazandırdıklarını ortaya koymak amaçlanmıştır. Tematik derleme deseninin kullanıldığı çalışmada, literatüre dayalı Detaylı Kaynak Taraması metodu kullanılmıştır. Araştırma bilgileri uluslararası çeşitli kütüphanelerde, dergilerde, kitaplarda ve birincil kaynaklar olarak spor kurumlarında konuya ilişkin kaynaklar incelenerek elde edilmiştir. Araştırmada elde edilen bilgilere göre; Finlandiya’nın Eğitimi ‘ Herkes için eşit imkânlar sağlamak’ ilkesine dayandırdığı ve eşitlik kavramına olağanüstü değer verdiği tespit edilmiştir. Fin okullarında spora bol bol yer verildiği ve beden eğitimi ders saatlerinin daha da arttırılması yönünde çalışmalar yapıldığına dair bilgiler edinilmiştir. Finlandiya’da zorunlu eğitime başlama yaşı 7 iken, Türkiye’de 6 yaşında çocuklar zorunlu eğitime başlamakta, Türkiye’de ders kitapları eğitimin baş aktörleri olarak bilinirken, Finlandiya’da kitaplar sadece figüran olarak yer almaktadır. Bununla birlikte Fin eğitiminde çocuklar zorunlu eğitim bitene kadar sınav olmazken; Türkiye’de ilkökul da sınavlar başlamaktadır. Finlandiya’da Beden Eğitimi ve Spor dersleri 1.sınıftan 9. Sınıfa kadar branş öğretmeni tarafından uygulanmaktadır. Türkiye’de ise, beden eğitimi ve spor dersleri ilkökul döneminde “Oyun ve Fiziki Etkinlik” adı altında sınıf öğretmeni tarafından uygulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Eğitim Sistemi, Beden Eğitimi, Spor, Finlandiya, Türkiye

ABSTRACT

In recent days when a sedentary lifestyle has been embraced, particularly in the physical and mental development processes of children, they have positively contributed to their healthy growth and their active lifestyle. The benefits of activities such as physical education, sports and games for children, adolescents and adults have been the subject of many researches. Learning is a process that begins in the mother's womb, continues with the family and is supported by the school. Education is the basic element of the development and progress of societies. In this study, it is aimed to show that Turkey and Finland have gained the role of the physical education course in the curriculum of education systems and curriculums in terms of habit of sports to the applied curriculum under the influence of geographical and cultural differences in physical education and sports. In the study, scanning method based on the literature was used. Research data was obtained by examining the related sources on the subject in various international libraries, journals, books and sports organizations. According to the information obtained in the research; Finland's Education has been based on the principle of 'providing equal opportunities for all' and has been of exceptional value to the concept of equality. Fin Schools have been informed that a wide range of sporting activities are available and that workshops are being conducted to further increase the number of hours of physical education classes. Compulsory education in Finland starts at age 7, while children in Turkey at age 6 start compulsory education, while textbooks in Turkey are known as the main actors in education, books are only included as extras in Finland. Furthermore, in the Fin education system, when the children are not tested until the end of compulsory education; In Turkey, examinations are started in primary school period. In Finland, Physical Education and Sports lessons are administered by the branch teacher from the 1st to the 9th. In Turkey, physical education and sports lessons are implemented by the class teacher under the name of "Games and Physical Activity" in primary school period.

Keywords: Education System, Physical Education, Sports, Finland, Turkey

GİRİŞ

Bir toplumun gelişmesi, zenginleşmesi ve ilerleyebilmesi, o toplumun içinde dünyaya gelen, yetişen çocukların fiziksel, sosyal ve psikolojik yönden sağlıklı bir şekilde gelişmesiyle sağlanmaktadır (Bostancı ve ark. 2006). Çocukların ve gençlerin geleceğin güvencesi olduğu gerçeği veya sağlıklı yeni nesilleri yine sağlıklı toplumların yaratacağı da bir gerçektir (Parasız ve ark. 2015).

Günümüzde teknolojik gelişmelerden kaynaklı giderek hareketsiz bir yaşam tarzı benimsenmektedir bu yaşam tarzının özellikle etkilediği yaş gurubu çocuklar ve gençlerdir. Hareket bir çocuğun büyüme ve gelişmesinin sağlıklı olmasını yani bedensel gelişimi, aktif yaşam biçimini kazanmasını olumsuz etkiler (Çelik ve Şahin,2013). Çocuklar ve gençler hareketsiz bir yaşam tarzına yol alırken zihinsel aktivitelerde kayıplar bilimsel olarak ortaya çıkmaktadır. Hareketsiz yaşam beraberinde beden tembelliği dolayısıyla kilo, zihin tembelliği, hastalık riskleri gibi olumsuzlukları da getirmektedir. Buda sporun bireyin beden ve zihin sağlığının ve kalitesinin önemini günden güne arttırmaktadır (Tosun ve Ark. 2015).

Beden eğitimi, spor ve oyun etkinliklerine katılımın sağlık üzerine birçok yararı olduğu bilinmektedir. Yapılmış olan çoğu araştırma da bu düşünceyi desteklemiştir (Hekim, 2016). Kişileri bedensel, ruhsal, duysal ve sosyal yönleriyle bir bütün olarak yetiştirmek çağdaş eğitimin bir parçası ise çağdaş yaklaşıma uygun eğitimin amacının gerçekleşmesi kişinin, zihinsel eğitiminin yanı sıra bedensel eğitimi ile de mümkündür. Hareket etmeyi öğrenme ve davranış yoluyla öğrenmeyi hedefleyen beden eğitimi, genel eğitimin koparılamaz bir parçasıdır (Kangalgil ve ark., 2006).

Beden eğitimi ve sporun ötesine uzanan sıhhat, sağlıklı kişisel gelişim ve sosyal katılım gibi amaçlar bu dersin okullarda öğretim programına dâhil edilmesinin önemini artırmıştır. Fiziksel eğitim ve sporun sosyal değeri Avrupa Komisyonu tarafından hazırlanan çeşitli belgelerde de belirtilmiştir (Avrupa Komisyon Raporu, 2013). Beden eğitimi ve hareket eğitiminin çocukların bedensel ve davranış gelişimlerine olan etkisi temel alınarak, beden eğitimi derslerini ilkökul birinci sınıftan itibaren sistematik şekilde müfredata koymak ve programların ilerlemesini gerçekleştirmek, günümüzde eğitimin devamlılığını ve bütünlüğünü sağlamak açısından önem arz etmektedir (Ünlü ve Aydos, 2007).

Okul programlarında yer alan beden eğitimi ve spor derslerinin temel hedefi bireylere beden eğitimi ve spor kültürünü aşılıyarak bunu yaşam boyu fiziksel aktivite yapmaları ve iyi bir spor izleyicisi olabilmelerini sağlamak olmalıdır. Bu amaca ulaşabilmek için, öğretme-öğrenme etkinliklerinde izlenen yol önem taşır. Öğrenme bilişsel, duyuşsal ve devinişsel (psikomotor) alanlarda bütünlük teşkil ettiğine göre beden eğitimi ve sporda sadece devinişsel gelişim yeterli değildir. Bilişsel ve duyuşsal gelişimde ayrıca önem taşımaktadır. (Demirhan, 1997).

Bütün Avrupa ülkeleri beden eğitimi ve sporun okullardaki yeri ve önemini kabul etmektedir. Ders, bütün Avrupa'da ortaöğretim kademelerinde öğretimin temel programını kapsamakta ve zorunludur. Ülkeler spor ve fiziksel aktivitelerin boş zamanı yararlı değerlendirmek için önemli olduğunu vurgulamakta ve altını çizmektedirler. Eğitim sistemlerinin yaklaşık yarısının beden eğitimi ve spor, fiziksel etkinlikler, sağlıklı yaşam aktiviteleri ile desteklemeye yönelik stratejilere sahipken, üçte ikisi de geniş ölçekli girişimlerde bulunmakta ve bu girişimleri desteklemektedirler. Beden eğitimine yönelik idari belgelerde, beden eğitiminin esas amaçları öğrencilerin fiziksel, kişisel ve sosyal gelişimleri olarak belirlenmiştir (Avrupa Komisyon Raporu, 2013).

Bu araştırma; Türkiye ve Finlandiya'nın zorunlu eğitim sistemleri ile ders programlarındaki beden eğitimi ve spor dersinin yeri ve önemini incelemek ve karşılaştırmak amacıyla yapılmıştır.

MATERYAL VE YÖNTEM

Yukarıda belirlenen amaç ve kapsam çerçevesinde, literatüre dayalı Detaylı Kaynak Taraması metodu kullanılmıştır. Çalışmanın içeriğine ilişkin araştırma bilgileri uluslararası çeşitli kütüphanelerde, dergilerde, kitaplarda ve birincil kaynaklar olarak spor kurumlarında konuya ilişkin kaynaklar incelenerek elde edilmiştir. Ayrıca Finlandiya'nın ilgili üniversite bölüm öğretmenlerine ulaşılmaya çalışılmış ve kendilerinden gelen bilgiler de incelenmiştir. Elde edinilen bilgiler, amaç ve kapsama yönelik yorumlanmıştır.

Araştırma kapsamında, eğitim ve eğitim sisteminde beden eğitimi ve spor dersi amaç ve kapsamının temel ilkeleri hakkında bilgiler verilmiş; bu bilgiler doğrultusunda Türkiye ve Finlandiya'da eğitim sisteminde beden eğitimi ve sporun amaç, kapsam ve planlanması ele

alınmıştır. Elde edilen bilgiler ışığında benzerlik ve farklılıklar ortaya konulmaya çalışılmıştır. Yapılan araştırmaya ilişkin benzer çalışmalar incelenmiş ve sonuçlar değerlendirilerek birtakım öneriler belirtilmiştir.

BULGULAR

Türkiye ve Eğitim Sistemi

Türkiye, 814,578 km²'lik yüzölçümünün %3 bölümünün Avrupa'da (Trakya), %97'lik bölümünün ise Asya'da (Anadolu) bulunduğu geniş bir coğrafyada yer almaktadır. Başkenti Ankara, resmi dili ve eğitim dili Türkçedir. Türkiye bugün, 1982 yılında yürürlüğe girmiş anayasasıyla yönetilmektedir. Anayasaya göre Türkiye Cumhuriyeti demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devletidir (aktaran, Mustafa 2011). Türkiye nüfusu 79. 814. 871 kişidir (TÜİK,2016).

Türkiye'de eğitim sisteminin işleyişiyle ilgili tüm sorumluluk Milli Eğitim Bakanlığı'na aittir. Milli Eğitim Bakanlığı, Türkiye Cumhuriyeti'nde merkezden yönetilen bütün eğitim-öğretim etkinliklerini yürütmekten sorumludur (MEB,2017). Bakanlık, Milli Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkındaki 3797 sayılı Yasaya göre merkez, taşra, yurtdışı örgütleri ve bağlı kuruluşlardan oluşmaktadır (aktaran Mustafa 2011).

Türk Milli Eğitiminin temel ilkeleri şunlardır: (Milli Eğitim Temel Kanunu; 4-17. maddeler): Bunlar; 'genellik ve eşitlik', 'ferdin ve toplumun ihtiyaçları', 'yöneltme', 'eğitim hakkı', 'fırsat ve imkan eşitliği', 'süreklilik', 'Atatürk İnkılap ve İlkeleri ve Atatürk milliyetçiliği', 'demokrasi eğitimi', 'laiklik', 'bilimsellik', 'planlılık', 'karma eğitim', 'okul ile ailenin işbirliği' ve 'her yerde eğitim' olarak belirtilebilir (Türk Eğitim Sisteminin Örgütlenmesi, 2011).

Her eğitim sisteminde olduğu gibi Türk Eğitim sisteminin de merkezi bir yapı görülmektedir. Türk Milli Eğitim hedeflerini, milli ilkeler doğrultusunda ülke çıkarlarını koruyacak bireyler yetiştirmek ve sağlıklı kuşaklar yaratmak olarak tespit edilmiştir (Cho, 1997).

Türkiye Cumhuriyetinin eğitim seviyeleri dört bölümden oluşmaktadır;

- Okul Öncesi
- İlköğretim
- Ortaöğretim
- Yükseköğretim

Ülkemizde zorunlu eğitimin geçmişten günümüze çok eskiye uzanan bir gelişim evresi vardır. İlköğretimin zorunluluğu ile ilgili bir girişim eğitimde ilk yenileşme dönemine rastlar. İlköğretimi toplumsal düzeyde yaygınlaştırma ve refah seviyesine ulaştırma çabaları Osmanlı Devleti zamanında, II. Mahmut dönemi öncesi okuma yazmanın gereği üzerinde duran fermanlar çıkarılmışsa da, 1824 fermanı bu konuyu geniş olarak ele aldığı için zorunluluğu getiren ilk belge kabul edilmektedir. Daha sonra 1913 yılında çıkarılan "İlköğretim İçin Geçici Kanun'un birinci maddesiyle "İlköğretimin zorunlu ve devlet okullarında ücretsiz sunulmasını öngörülür.

Cumhuriyetin ilanından sonra da, ilkokulları parasız ve zorunlu olması konusu yeniden gündeme getirilir ve ilköğretimin 7-14 yaş çocukları için “parasız ve zorunlu” olduğu ifadesi 1924 Anayasasının 87. Maddesinde yer alır (Aktaran, Karakurt, 2012).

Türkiye’de zorunlu eğitim 9 Mayıs’ta yayımlanan 2012/20 sayılı ve “12 Yıllık Zorunlu Eğitime Yönelik Uygulamalar” konulu genelgeyle 4+4+4 uygulaması açıklanmıştır. Bu genelgeye göre zorunlu eğitim;

- 4 yıl süreli ilkokul, (Birinci kademe; 1.2.3.4. sınıf)
- 4 yıl süreli ortaokul (İkinci kademe; 5.6.7.8. sınıf)
- 4 yıl süreli lise eğitimini (Üçüncü kademe; 9.10.11.12. sınıf) kapsamaktadır (Başaran,2016).

Ayrıca özel eğitim ihtiyacı olan bireyler için ilkokul, ortaokul ve lise kademesi yanında okul öncesi eğitim kademesi de zorunludur. Özel eğitim ihtiyacı olan bireylerin eğitimlerine yönelik okul öncesi, ilkokul, ortaokul, mesleki ve teknik ortaöğretim programları ile özel eğitim programlarının uygulandığı okul öncesi, ilkokul, ortaokul ve lise seviyelerinde özel eğitim kurumları bulunmakta olup bu kurumlar Özel Eğitim ve Rehberlik Hizmetleri Genel Müdürlüğü’nün sorumluluğu altında faaliyetlerini devam ettirmektedir (MEB,2017).

Türkiye’de Beden Eğitimi ve Spor

Dünya milletlerinin beden eğitimi ve spor alanında yaptıkları ilerleme, gelişme ve çağdaş atılımların Türk topraklarında söz konusu olabilmesi millet ve Hükümet tarafından bilinçli bir şekilde şuurulu bir çalışma programı ile kapsamlı ve faali ele alınması Cumhuriyet döneminde mümkün olmuştur (Evcin,).

Ulu Önder Atatürk, kurulan yeni Türkiye Cumhuriyeti’nin gelişme ve ilerlemesi esnasında sporun modernize olup ve sporda ilerleyerek gelişmiş ulusların düzeyine gelebilmek için bizzat kendisi çalışmalar yapmıştır. Ulu Önder Atatürk’ün spor ile ilgili yapmış olduğu çalışmaları dünya da bir ilk olmuş Ve dünyanın en ünlü spor gazetesi olan Fransız “L’Auto” Atatürk’ten şu sözlerle bahsetmiştir; *“Dünyada ilk defa beden eğitimini zorunlu kılan devlet adamı o oldu, yalnız kağıt üzerinde ve nutuklarda değil, bunu bilfiil yerine getirdi, Stadyumlar ve çeşitli spor merkezleri tesis ettirdi. Halk Evlerinin spor kollarını bizzat denetledi ve milletin mukadderatına hakim olduğu günden itibaren Türkiye’de spor gittikçe artan bir ve önem kazandı...”* (Hafız, 2004).

Ülkemizde, devletin spora etkili ve devamlı bir destek sağlamasının hukuki dayanağı olan 1982 Anayasasında ise Spor konusunda özel düzenlemelerin yapıldığı görülmektedir. Türk sporunun milli ve uluslararası alandaki spor politikasının amaç ve hedeflerini belirleyen ve devletin spor politikasını ana hatlarıyla ortaya koyan 1982 Anayasasının 58.maddesine göre;

“Devlet, İstiklal ve Cumhuriyetimizin emanet edildiği gençlerin müspet ilmin ışığında, Atatürk ilke ve inkılapları doğrultusunda ve Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü ortadan kaldırmayı amaç edinen görüşlere karşı yetişme ve gelişmelerini sağlayıcı tedbirleri alır.

Devlet, gençleri alkol düşkünlüğünden, uyuşturucu maddelerden, suçluluk, kumar ve benzeri kötü alışkanlıklardan ve cehaletten korumak için gerekli tedbirleri alır”

59.maddesine göre; “Devlet her yaştaki Türk vatandaşlarının beden ve ruh sağlığını geliştirecek tedbirleri alır. Sporun kitlelere yayılmasını teşvik eder. Devlet başarılı sporcuyu korur” (Gsgm, 1986).

Ülkemizde Cumhuriyet dönemiyle birlikte spor ile ilgili ciddi adımlar atılmıştır ve Türkiye’de gençlik ve spor politikalarının temelini Anayasa, yasa, kalkınma planları ve hükümet programları ile oluşturmaya ve korumaya çalışılmıştır (Yetim, 2010).

Türkiye 1.2.3. ve 4. sınıflarda Beden eğitimi ve spor dersleri Milli Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı’nın 29.08.2012 tarihli ve 139 sayılı kararı ile “İkoku Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi (1.ve4. Sınıflar), Öğretim Programının, 2012-2013 Öğretim Yılından itibaren ilkokul birinci sınıftan başlayarak kademeli bir şekilde uygulamak koşulu ile kurulda onaylanmıştır (MEB,2012).

Oyun ve fiziki etkinlikler adı altındaki ilkokullarda verilen bu ders zorunlu dersler kapsamında, ilgili sınıfların kendi “sınıf öğretmenleri” tarafından verilmektedir. Sadece eğitimci kadrosu geniş olan özel okullarda “beden eğitimi ve spor öğretmenleri” tarafından verildiği de ayrıca bilinmektedir. Eğitim programı kapsamında ilkokul 1,2 ve 3. sınıflarda hafta da 5 ders saati; 4.sınıflarda ise haftada 2 ders saati olarak uygulanmaktadır (www.ttkb.meb.gov.tr).

Çocukların okul dönemini sağlıklı geçirmesi, gelecek dönemlerindeki gelişimleri açısından sağlam temeller atıldığı anlamı taşımaktadır. Çocuğun büyüme ve gelişiminde beslenme, sevmeye ve sevilmeye, güven ve huzur içinde olma gibi temel ihtiyaçlarının yanı sıra oyun oynama ve hareket etme gereksinimi de söz konusudur. Hareket becerisi büyüme ve gelişmeyi etkileyen en önemli unsurdur (Özyürek ve ark., 2015). Bu bağlamda ilkokul düzeyindeki çocukların gelişim ihtiyaçları ve eğitim öncelikleri göz önüne alınarak “Hareket Yetkinliği” ve “Aktif ve Sağlıklı Yaşam” olmak üzere iki ana unsur öğrenme ve gelişim üzerine tasarlanmış ve öğretim programında kapsamlı bir şekilde yer verilmiştir (MEB,2012).

Amaç ve Hedefleri

Dersin amacı, öğrencilerin oyun ve fiziksel etkinlikler dersi vasıtası ile yaşamları boyunca kullanabilecekleri temel hareketleri, aktif ve sağlıklı yaşam beceri, kavramları ve stratejileri ile beraber tüm bunlarla bağlantılı yaşam becerilerini geliştirerek bir sonraki eğitim düzeyine hazırlanmalarını sağlamaktır (MEB,2012).

Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi Öğretim Programı’nın dayandığı temel ilkeler

Oyun ve fiziki etkinlikler, oyun yoluyla öğrenme temellidir.

Öğrencilerin gelişimi bir bütün olarak ele alınmıştır.

Öğrenci merkezli ortamlarda, öğrencilerin kendi öğrenmelerini yapılandırılmalarına imkân verir.

Süreç ağırlıklıdır.

Gelişimsel ve sarmal bir yapıdadır.

Esnek bir yapıdadır.

Temalar/konular istenilen kazanımlara ulaşmada bir araçtır.

Öğrencilerin eğitiminde çevresi ve diğer kişilerle deneyimleri önemlidir.

Öğrenme-öğretme ortamlarında bireysel, eşli ve grupla çalışmalar (etkinlikler) dengeli bir şekilde sunulur.

Yaratıcılığı geliştirme, eleştirel ve yansıtıcı düşünme ön plandadır.

Evrensel ve toplumsal değerlere yer verilmiştir.

Centilmence oyun ve mücadele anlayışı geliştirmek teşvik edilir.

Öğretmene özgürlük tanır.

Tüm öğrencilerin katılımı önemlidir.

Çevreye ve doğaya duyarlılık önemlidir.

Eğlenerek öğrenme ortamı sunar.

Değerlendirme süreci çok yönlüdür.

Aktif ve sağlıklı yaşam alışkanlığı kazandırır.

Keşfederek öğrenme yaklaşımı, öğrencilerin düşünmesi ve problem çözmesini sağlayan bir anlayışla kullanılır (MEB, 2012).

Milli Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı 13.06.2017 tarihli 2017-2018 Öğretim yılı için zorunlu ve seçmeli derslerin çizelgesinde “Beden Eğitimi ve Spor” dersi ortaöğretim 5.6.7. ve 8. sınıflarda zorunlu ders kapsamında haftada 2’şer saat olarak belirlenmiştir. Ayrıca “Spor ve Fiziki Etkinlikler” seçmeli ders kapsamında 2 saat seçebilmektedirler (MEB,2017)

Amaç ve Hedefleri

Beden eğitimi ve spor dersi ortaokul öğrencileri için öğretim programının amacı; 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanunu’nda belirtildiği üzere Türk Millî Eğitimi’nin Genel Amaçları ve Temel İlkeleri doğrultusunda hareket etmektir. Bu bağlamda; öğrencilerin hayatları boyunca kullanacakları hareket becerileri, aktif ve sağlıklı hayat becerileri, kavramları ve stratejileri ile birlikte öz yönetim becerileri, sosyal becerileri ve düşünme becerilerini de geliştirerek bir sonraki öğrenim düzeyine hazırlanmalarıdır (MEB,2017).

Bu amaç ve kapsam doğrultusunda, Beden Eğitimi ve Spor dersini alan öğrencilerin aşağıdaki program çıktıklarına erişmeleri hedeflenmektedir;

Çeşitli fiziksel etkinliklere ve sporlara özgü hareket becerilerini geliştirir.

Hareket kavramlarını ve ilkelerini, çeşitli fiziksel etkinliklerde ve sporlarda kullanır.

Hareket stratejilerini ve taktiklerini, çeşitli fiziksel etkinliklerde ve sporlarda kullanır.

Sağlıklı hayatla ilgili fiziksel etkinlik ve spor kavramlarıyla ilkelerini açıklar.

Sağlıklı olmak, sağlığını geliştirmek için fiziksel etkinliklere ve sporlara düzenli olarak katılır.

Beden eğitimi ve sporla ilgili kültürel birikim ve değerlerimizi kavrar.

Beden eğitimi ve spor yoluyla öz yönetim becerilerini geliştirir.

Beden eğitimi ve spor yoluyla sosyal becerilerini geliştirir.

Beden eğitimi ve spor yoluyla düşünme becerilerini geliştirir (MEB,2017).

Beden Eğitimi ve Spor Dersi Öğretim Programı'nın dayandığı temel ilkeler

Fiziksel etkinlikler, oyun ve spor yoluyla öğrenme temellidir.

Öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor gelişimleri bir bütün olarak ele alınmıştır.

Öğrenci merkezli ortamlarda, öğrencilerin kendi öğrenmelerini yapılandırmalarına imkân verir.

Süreç ağırlıklıdır.

Gelişimsel ve sarmal bir yapıdadır.

Esnek bir yapıdadır.

Temalar/konular istenilen kazanımlara ulaşmada bir araçtır.

Öğrencilerin eğitiminde, çevresi ve diğer kişilerle deneyimleri önemlidir.

Öğrenme öğretme ortamlarında bireysel, eşli ve grupla çalışmalar dengeli bir şekilde sunulur.

Uygulamalar sırasında öğrencilerin kendilerini fiziksel ve duygusal olarak güvende hissetmeleri önemlidir.

Yenilikçi, eleştirel ve yansıtıcı düşünme ön plandadır.

Evrensel ve toplumsal değerlere yer verilmiştir.

Centilmence oyun ve mücadele anlayışı geliştirmek hedeflenir.

Öğretmene özgürlük tanınmış, kendi özgürlüğünü katmasına fırsatlar sunulmuştur.

Tüm öğrencilerin katılımı önemlidir.

Çevreye ve doğaya duyarlılık önemlidir.

Eğlenerek öğrenme ortamı sunar.

Değerlendirme süreci çok yönlüdür.

Aktif ve sağlıklı hayat alışkanlığı kazandırır (MEB,2017).

Finlandiya ve Eğitim Sistemi

Finlandiya Cumhuriyeti Kuzey Avrupa da Baltık denizi kıyısında bir Kuzey Avrupa ülkesidir. İskandinavya yarımadasındadır, başkenti Helsinki'dir. Resmi dili; Fince ve İsveççedir. Toplam nüfusu ise yaklaşık 5.523.904 kişidir. (Ekinci ve Öter, 2010).

Finlandiya'da eğitim, Eğitim Bakanlığı'nın sorumluluğu altındadır. Ulusal Eğitim Kurulu Bakanlıkla birlikte ilk, orta ve yetişkin eğitimi için eğitim amaçlarını, kapsamaların, metotlarını ve stratejilerini geliştirmek ve ilerletmek amacıyla çalışmaktadır. Bunlara ilaveten, okul denetiminin söz konusu olmadığı altı eyaletten oluşan Finlandiya'da eyaletlerin her biri için bu konularla ilgilenen bir Eğitim ve Kültür Bakanlığı'na sahiptir (Eurydice, 2008). Yerel yönetim, eğitim verme hususunda çok önemli ve büyük roller üstlenen yerel yetkililerin (belediyeler) sorumluluğundadır. Okullara ne kadar özerklik verileceğine yerel yetkililer karar vermektedirler. Okullar, kanunun gerektirdiği temel işlevleri yere getirdikleri sürece kendi idari düzenlemelerine göre eğitim hizmeti sunma hakkına sahiptirler (Eurydice, 2013).

Finlandiya Eğitiminde Fince ve İsveççe olmak üzere iki ana dili vardır. Temel öğretimde ve ortaöğretim ikinci devrede öğrenim gören öğrencilerin yaklaşık olarak yüzde beşi öğrenim dilinin İsveççe olduğu okullarda okumaktadırlar. Buna ek olarak, genel olarak İngilizce başta olmak üzere tüm öğretimin ya da öğretimin bir kısmında yabancı bir dilde eğitim verildiği bazı eğitim kurumları da mevcuttur. Ayrıca Özel Eğitime muhtaç olanlara da her türlü eğitim olanakları sunulmasına özen gösterilmektedir (Ekinci ve Öter, 2010).

Finlandiya'da yerel yönetimlerce finanse edilen ve yasalarla güvence altına alınan okul öncesi eğitim kurumlarına 6 yaşındaki çocuklar parasız eğitim alma hakkına sahiptir. Okul öncesi eğitime katılmak zorunlu değildir. Zorunlu temel eğitim 7 yaşında başlar ve 9 yıl sonra 16 yaşında sona erer. 9 yıl süren bu temel eğitimin zorunlu dersleri ana dil (Fince ya da İsveççe) edebiyat, yabancı diller, çevre çalışmaları, sağlık eğitimi, din ya da ahlak bilgisi, tarih, sosyal bilgiler, matematik, fizik ve kimya, biyoloji ve coğrafya, beden eğitimi, müzik, görsel ve el sanatları, ev ekonomisi ve rehberlik dersleri yer almaktadır (FNBE,2012). Sabah 8 ila 10 arasında başlayan ve öğlen 1 ila 4 arasında biten dersler, genellikle 45 dakika sürmekte

ve dersler arasında on beşer dakikalık aralar bulunmaktadır. Okullarda öğrencilere parasız öğle yemeği sunulmaktadır (FNBE, 2009).

Zorunlu eğitimde okullaşma oranı neredeyse %100'dür. Zorunlu (temel) eğitimin ilk kısmını oluşturan (1.2.3.4.5.ve 6. Sınıfları kapsayan) dönemde eğitim, görsel sanatlar, müzik ve spor gibi özel yetenek gerektiren dersler dışında tümüyle sınıf öğretmenleri tarafından verilmektedir. Son üç yılda ise derslere branş öğretmenleri girmektedir (FNBE,2009). Öğretmenler kendi öğretim metotlarını seçerler ve yine kendi eğitim malzemelerini belirleme konusunda özgürdürler. Kitaplar figürandır ve zorunlu eğitim sonuna kadar sınav değerlendirilmesi yoktur (Eurydice, 2013). Temel eğitimde sınıf mevcutlarına ilişkin bir standart bulunmamakla birlikte ortalama 20–25 arasındadır. Gruplar normalde aynı yaştaki çocuklardan oluşmaktadır. Ancak sınıflarda öğrenci sayısı çok düşük ise birleştirilmiş eğitim uygulamalarına da yer verilebilmektedir (Ekinci ve Öter, 2010).

Finlandiya'da Beden Eğitimi ve Spor

Beden eğitimi ve spor ders saatleri eğitim sistemlerinde her okulda zorunlu derstir ancak esnek ders programlıdır. Esnek ders programı; temel eğitimde zorunlu derslere ayrılan zamanın kesin net olarak yani net bir şekilde saptanmadığını ya da belirlenen zamana ek olarak müfredatın okul ya da öğrencilere kendi seçimleri doğrultusunda belli bir saat sunduğunu gösterir (Eurydice, 2013).

Finlandiya Beden Eğitimi Müfredatında Türkiye'den farklı olarak; Fin okullarında spora bol bol yer var ama spor karşılaşmaları yapacak takımlar yoktur. Çünkü Fin okullarında rekabet, üstünlük kazanmak; Fin kültüründe değer verilen bir şey değildir. İlkokul ve sonrasında 45 dakikalık dersler ile 15 dakikalık tenefüslere ek olarak 45 dakikalık tenefüsler var. Çünkü bu 45 dakikalık arada öğrenciler giyinip spor dersine çıkıyorlar.

Fin eğitiminde 1.ve 2. sınıflar haftada 4 ders saati, 3.4.5. ve 6. sınıflar haftada 9 ders saati, 7.8.ve 9. sınıflar ise haftada 7 ders saati "Beden Eğitimi ve Spor" dersini zorunlu ders kapsamında uygulanmaktadır (Lesson Hours İn Basic Education, 2012).

Fin Eğitiminde 1. ve 4. sınıflarda Beden Eğitimi dersi öğrencinin yeteneklerini ve kişisel gelişim potansiyelini dikkate almaktadır. Öğretme, cesaret verici bir atmosferde ve fiziksel aktivitenin belirli formlarında temel motor becerilere yönelik neşeli bir şekilde yapılmaktadır. Beden eğitiminde öğretme için çıkış noktası öğrencilerin aktivizm ve öğretmede onların anlayışı ile hayal gücünden faydalanmaktadır (Finnish National Board of Education, 2012).

Amaçları – Hedefleri

Farklı bir şekilde temel motor becerileri edinmek ve fiziksel aktivite için uyarıcı almak,

Temel yüzme becerisi, güvenli ve sağlıklı destekleyici egzersiz yollarını öğrenmek,

Bir rekabet üzerinde durmaksızın, hem bireysel hem de işbirliği içinde çalışma becerilerini pratikleştirmek,

Hilesiz bir oyun ruhu içinde kararlaştırılan yönergelere uymayı öğrenmek.

Ana Kapsam

Beden eğitimi formlarının uygulamalarında; koşma, zıplama, atlama,

Yer jimnastiği, jimnastik donanımı ile aletli jimnastik,

Müzik ve dışavurumcu hareketlerle danslar,

Eğlence oyunları, basit oyunlar, öğretim beceri ve kuralları için kullanılan oyunlar, top sporları,

Doğal çevrede egzersiz,

Kış egzersizleri

Suya alışmak; Yüzme egzersizleri,

Neşeli fiziksel aktiviteler (National Core Curriculum for Basic Education, 2004).

Fin eğitiminde 5. ve 9. sınıflarda Beden Eğitimi dersi; Öğretme, genellikle çocukların büyüme ve gelişmesindeki farklılıkların yanı sıra, gelişim aşamalarında kız ve erkeklerin ihtiyaçları kapsamında oluşturulmaktadır. Çeşitlendirilmiş beden eğitimi öğretme tarzı bağımsız bir büyümeyi, toplum ruhunu ve öğrencilerin refahını desteklemeye yardımcı olur ve eğlenceler peşinde bağımsız yetenekler yaratır. Beden eğitimi; öğrencinin kendini ifade etmesini destekler ve egzersiz deneyimi için fırsatlar sağlar (Finnish National Board of Education, 2012).

Amaçlar – Hedefler

Temel motor becerilerini geliştirmeye devam etmek ve fiziksel aktivitenin belirli bir formunda beceri edinmek,

Huzuru(refahı) ve sağlığı korumada fiziksel aktivitenin önemini kavrayabilecek durumu gelmek,

Gözlemlenmek ve fonksiyonel yeteneklerini geliştirmek,

Yüzme yeteneklerini geliştirmek ve cankurtaranlık becerileri edinmek,

Fiziksel aktivite durumlarında güvenli ve uygun bir şekilde davranmayı öğrenmek,

Bağımsız veya bir grup ile hareket etmeyi öğrenmek,

Hoşgörü çeşitliliği ve kendini kabul etmeyi öğrenmek.

Ana Kapsam

Beden eğitimi formlarının uygulamalarında; koşma, zıplama, atlama,

Yer jimnastiği, jimnastik donanımı ile aletli jimnastik,

Müzik ve dışavurumcu hareketlerle danslar,

Top oyunları,

Oryantiring ve yürüyüş yapmak,

Kış egzersizleri,

Yüzme ve cankurtaranlık,

Fonksiyonel yeteneklerin geliştirilmesi ve gözlemlenmesi; Kas bakımı,

Fiziksel aktivenin yeni formlarına giriş; Egzersiz bilgisi (National Core Curriculum for Basic Education, 2004).

TARTIŞMA VE SONUÇ

İki ülke arasında eğitim sistemleri, öğretimin aşamaları, yaş grupları ve beden eğitimi spor dersi farklılıklar göstermektedir. Türkiye’de zorunlu eğitim 12 yıl kesintisiz eğitim uygulanmaktadır, Finlandiya’da ise zorunlu eğitim 9 yıldır. Finlandiya; eğitim sisteminde müfredatları “yaparak öğrenme” prensibini temel alarak düzenlenmiştir. Öğrenciler serbest bir şekilde sınıf içi harekette özgür ve eğitimci baskısı olmadan ders işleyebilmektedirler. Eğitimi her çocuğun durumuna özgü, kendi öğrenebilme ve öğrenme yöntemine göre ödev vermektedir. Dolayısıyla bu yöntem öğrencilerin bireysel başarısının öncelik olmasına olanak sağlamaktadır. Türkiye’de eğitim olarak ayrılma söz konusu fakat başarı durumuna göre ayırım söz konusu değildir (Bal ve Başar, 2014).

Her iki ülkede de zorunlu eğitim ücretsizdir. Bunun dışında Finlandiya’da öğrencilere finansal destek vardır, kitapları ve materyalleri ücretsiz verilir, öğrenciler okula ücretsiz taşınır, öğle yemekleri ücretsizdir, öğrencilere sağlık ve kaza sigortası yapılır. Türkiye’de Finlandiya’daki gibi öğrencilere yapılan finansal desteğin etkili olduğu söylenemez. Ülkemizde de benzer finansal destekler (öğrencileri taşıma, öğle yemekleri ve ders kitapları ücretsiz) veriliyor ama Finlandiya’daki gibi öğrencilere sağlık ve kaza sigortasından söz etmek mümkün değildir (Akgül, 2011).

Türkiye’deki denetim kurulları Bakanlığa koşulsuz bağlı hizmet etmektedir. Finlandiya’da ise Eğitim Denetimi Kurulu, yalnızca ihtiyaç duyduğu finansal desteği Bakanlıktan temin etmektedir. Denetim konusunda ve bu denetimin nasıl yerine getirileceği durumunda ise tamamen bağımsız hareket etmektedir. İlköğretim müfettişlerine göre, Türkiye’de ki Bakanlığa karşı duyulan bu bağlılık, tabandaki eğitim sorunlarının çözümlenememesinin bir nedenidir. Finlandiya Eğitim Denetimi Sisteminin örgüt yapısında Ulusal Eğitim Yönetimi Kurulu, Üniversiteler, Eğitim Araştırma Enstitüsü ve Finlandiya İstatistikleri gibi eğitim denetimini halka ve ilgi alanlarına duyuran yardımcı kurumlar bulunmaktadır. Türkiye’de ise bu tür kurumların eğitim denetimine herhangi bir katkısı yoktur. İlköğretim müfettişlerine göre, Finlandiya’da, Türkiye’ye oranla daha yoğun bir kurumlar arası işbirliği vardır (Çakırer, 2010).

Finlandiya’da ise eğitim politikası tüm nüfusa olabildiğince yüksek düzeyde eğitim verilmesi

üzerine kurulmuştur. Türkiye'nin milliyetçiliği ön plana çıkaran bir yaklaşım benimsediği söylenebilir (Bal ve Başar,2014). Fin eğitim sisteminde dil, din, ırk, cinsiyet, ekonomik durum, ikametgâh ayrımı gibi durumlar da ayırım gözetilmez ve her kişiye eşit fırsatlar sunmayı amaçlar (FNBE,2009). Diğer OECD ülkeleri ile kıyaslandığında ailelerin ekonomik durumunun ve öğrencilerin kent veya kırsal kesimde yer alan bir eğitim kurumunda öğrenim görmelerinin, Finlandiya'nın PISA başarısı üzerinde neredeyse hiç etki etmediğini belirtmiştir, buda Fin eğitiminde fırsat eşitliğinin varlığını açıkça göstermektedir (Çobanoğlu ve Kasapoğlu, 2010).

Finlandiya'nın başarısının arkasındaki önemli unsurlardan biri ister kırsal ister şehir merkezli yerleşim yerlerinden birisinde olsun okullar öğrencilere kendilerini evinde gibi hissetmelerini sağlayacak şekilde eşit eğitim imkânı sunmaktadır. Okula giden öğrenci özel bir üniforma giymemekte, okula girişte elbiselerini askılara asmakta, ayakkabılarını çıkarıp çoraplarıyla veya ev ayakkabılarıyla eğitim almaktadır. Ülkemizin Finlandiya ile karşılaştırıldığında en önemli problemi öğrencilere eşit olanakları sağlayamamasıdır. Şehir merkezinden kırsala gidildikçe azalan branş öğretmeni, alt yapı, malzeme ve donanım eksikliği gibi nedenler başarıyı azalmaktadır ve eşit şartlarda eğitimi engellemektedir (Eraslan, 2009).

Çoğunluğu genç olan bir nüfusa sahip Türkiye için bu genç nüfus, işsizlik açısından bakıldığında dezavantaj, iş gücü açısından ise avantaj olarak görülebilir. Avrupa Birliğinin gelecekte ihtiyaç duyacağı iş gücü Türkiye tarafından sağlanabilir. Ortaöğretimde yeniden yapılanma kapsamında mesleki ve teknik eğitime gerekli önem verilememiş, öğrencilerin ilgi ve yeteneklerine uygun alanlara yönlendirmesi ve mesleki ve teknik eğitimin güçlendirilmesi sağlanamamıştır. Hâlbuki Avrupa Birliğine aday olmak isteyen genç nüfusa sahip Türkiye, AB' ye genç ve iyi eğitilmiş nüfusuyla katkıda bulunabilir. Bu nedenle mesleki eğitime daha çok kaynak ayrılma, mesleki eğitime bitirenlerin iş dünyasına atılabilmeleri, hatta mesleki eğitimlerini görürken daha çok iş dünyasının içinde olmaları, teorik bilginin yanı sıra uygulama derslerine çok daha fazla önem verilmelidir (Akgül, 2011).

Zorunlu eğitimde beden eğitimi ve spor dersinin öğretim süresine baktığımızda; Finlandiya eğitim sisteminde öğrenimin her kademesinde eğitim basamağı ile öğretim ve öğrenim süresi belirlidir ve okullar beden eğitimi ve spor dersinin öğretim süresinin nasıl dağıtılacağı konusunda bir karar sahibidir. Zorunlu eğitimde tüm zaman dilimine odaklanılıp bakıldığında beden eğitimi ve spor dersine ayrılan süre Finlandiya'da bir seneden; bir diğerine önemli bir fark göstermezken; Türkiye'de durum böyle değildir. Türkiye'de zorunlu eğitimin ilk dört senesinden sonra öğretim süresinde önemli bir düşüş görülmektedir. 2011-2012 ilköğretim kademesinde yıllık beden eğitimi ders saati Finlandiya için 57, Türkiye için 48 rakamına ulaşılmıştır; Ortaöğretim kademelerinde bu rakam Finlandiya'da değişmezken Türkiye'de 24 saate düştüğü görülmüştür (Avrupa Komisyon Raporu, 2013).

Beden eğitimi ve spordan ziyade öğrenme diğer dersler ile de ilişkilendirilebilmektedir. Portekiz, Almanya, İskandinav ülkeleri ve Birleşik Krallık gibi ülkelerde okullarda derslere yönelik içerikler arası bir perspektif söz konusu olmuştur ve bakış açısı ile derslere yönelik belirlenmiş amaçların yanı sıra ders aynı zamanda diğer derslerle de ilişkilendirilmiştir. Böylece öğrenciler beden eğitimi ve spor dersinde doğa ve sosyal bilimlerin tamamlayıcı unsurlarını öğrenebilecekleri gibi aynı zamanda ilgi çekici pratik bağlantıyı da keşfetme imkânını elde etmiş olurlar. Finlandiya bütün eğitimcileri derslerde fiziksel etkinlikleri dersin içine katmaları konusunda teşvik etmektedir. Türkiye müfredatında beden eğitimine ayrılan sürenin neredeyse iki katı kadar bir süreyi beden

eğitimine ayıran Finlandiya’da her iki seviyede de beden eğitimi öğretim süresi eşit; (%8)’dir (Avrupa Komisyon Raporu, 2013).

Genellikle öğrenciler beden eğitimi ve spor dersini sevmektedir fakat ülkemizde eğitim kademelerindeki haftalık beden eğitimi ve spor ders saati, genel ve özel hedeflere ulaşabilmek için yeterli değildir. Birçok öğrenci bu ders sayesinde kendilerinde var olan ancak kendilerinin dahi bilmediği yetenek ve kabiliyetin farkına varmışlardır (Taşmektepligil ve Ark. 2006).

Türkiye ile Finlandiya’nın eğitim ve öğretim sistemleri ile ilgili yapılan birçok araştırma da desteklemektedir ki; gerek nüfus, coğrafi yapı, ekonomik durumlar gerekse kanunlar eğitim sistemleri açısından şüphesiz farklılıklar yaratmaktadır. Lakin tüm dünyanın son yıllarda merak ettiği ve araştırdığı, kendi ülkeleriyle de kıyasladığı Fin Eğitim Sistemi’ nin temelinde yatan eşitlik kavramıdır. Akgül (2011), Çakırer (2010), Eraslan (2009), Çobanoğlu ve Kasapoğlu (2010), Şahinkaya (2008), ve benzeri çalışmalar Fin eğitiminden bahsederken özellikle eşitlikçi bir temele dayandığını ve ülkemizin en önemli sorununun bu eşitliği (kırsal-kentsel) sağlayamamış olmasından bahsetmişlerdir.

Çocuğun eğitim hayatının daha anne karnında başladığını düşünürsek aile ile başlayan öğrenme hayatının ikinci ailesi olan okul ile devam etmesi hayatını devam ettirebilmesi için öğrenme sürecinin ikinci evresinin başlamasıdır.

Eğitim, toplumların davranış ve düşünme yetisini geliştirip, ilerletebilmesini sağlayan önemli bir unsurdur. Kişi eğitim ile zihnini, bedenini, yeteneklerini ve davranışlarını istenilen doğrultuda geliştirilmesi veya yeni bilgiler kazandırılması yolundaki çalışmaların tümüdür. Aynı zamanda öğretimi de bünyesinde barındıran çok geniş bir kavramdır (Başaran,2016) Beden eğitimi ve sporun bireyin sadece beden sağlığını değil ruh sağlığına da fayda sağlayarak daha sağlıklı ve dengeli bireyler olmasına yardımcı olduğunu bilimsel gerçeklerde ortaya koymuştur.

Finlandiya’da ‘Okullar Hareket Halinde’ olarak bilinen program, çocukların okuldaki zamanlarını bedensel ve fiziksel olarak daha aktif hala getirebilmek için mevcut ve yeni eylem modellerini koordine etmektedir. Proje okul günlerinde çocukların bedensel faaliyetlerini ve fiziksel aktivitelerini arttırmayı amaçlamaktadır. Türkiye’nin de bu tür projelere yer vermesi, beden eğitimi ve spor dersini programında dengelemesi önemli sonuçlar doğurabilir ve yetişen yeni neslin daha bilinçli ve sağlıklı oluşmasına katkı sağlayabilir.

Finlandiya hükümeti planlanan düzenlemeler öğretim programı içindeki beden eğitimi ve spor dersine daha fazla dikkat çekmektedir. Yeni hükümet programı bu dersin öğretimini, zorunlu eğitim boyunca süresini daha da iyileştirmeyi ve beden eğitimi ve spor dersine ayrılan zamanı daha da arttırmayı hedeflemektedir. Finlandiya Eğitim Bakanlığı, 2016/17 öğretim yılından itibaren zorunlu eğitim süresince beden eğitimi dersine ayrılan süreyi yılda ortalama 57’den 63 saate çıkarılmasını arttırma önerisinde bulunmuştur.

Türkiye’de zorunlu eğitimde özellikle ilkökul kademesinde oyun ve fiziki etkinlikler adı altında verilen dersin sınıf öğretmenlerince verilmesi, zorunlu eğitimin son iki kademesinde bu dersin haftalık ders saatinin düşmesi, çocukların zihinsel ve bedensel gelişimi olumsuz etkileyebilir. Çoğu Avrupa ülkesi bedensel ve fiziksel aktive içeren bu dersin ders saatlerini arttırmaya giderken ülkemizin aza indirilmesi daha sağlıklı ve sporu yaşam biçimi edinmiş gençlerin gelecek

kuşaklarda çoğalabilmesi açısından maalesef olumsuz bir adımdır.

Sonuç olarak; elde edilen bilgiler incelendiğinde anlamlı bir fark olduğu aşikârdır. Türkiye'nin alana gereken önemi vermesi ve alanla ilgili çalışmalar, projeler ya da programlar geliştirmesi önerilebilir. Bu alanda eğitim almış bireyler tarafından dersin verilmesi; çocukların gelişimi, hedeflere ulaşılması açısından daha etkili olacağı sonucuna varılabilir.

Gelecek ve çağdaş bir toplum, eğitim ile mümkünse bu bireyin önce bedenini eğitmesiyle başlar. Dolayısıyla dünyanın merak ettiği ve araştırdığı bu ülkenin eğitim sistemini birebir ülkemize uygulanmasını değil de **alınması gereken dersleri almamız** gerekmektedir. Finlandiya ve diğer gelişmiş ülkelerin eğitim sistemlerinde beden eğitimi ve spor derslerinin müfredattaki yeri ve dersin işlenişi ile ilgili daha çok çalışmalar yapılmalıdır.

KAYNAKLAR

1. Akgül E. (2011), Avrupa Birliği Ülkeleri (Almanya, Finlandiya, İngiltere, Portekiz) İlk Türkiye'de İlköğretim ve Ortaöğretim Finansmanının Karşılama Durumunun İncelenmesi. İstanbul Yeditepe Üniversitesi Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.
2. Atalay A. (2007) Osmanlı Ve Genç Türkiye Cumhuriyeti Döneminde Sporda Batılılaşma. Hareketleri Spor Yönetimi Ve Bilgi Teknolojileri Dergisi, Cilt:2 Sayı:2 Marmara Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu İstanbul.
3. Avrupa Komisyonu/EACEA/Eurydice, (2013). Avrupa'daki Okullarda Beden Eğitimi ve Spor Eurydice Raporu. Lüksemburg: AB Yayın Ofisi.
4. Bal, B., Başar, E. (2014). Finlandiya, Almanya, Singapur ve Türkiye'nin Eğitim Sistemleri Açısından Kademeler Arası Geçiş Sistemlerinin Karşılaştırılması. Antalya (Uluslararası).
5. Başaran B.P. (2016), 4+4+4 Eğitim Sisteminde Yöneticilerin Ve Öğretmenlerin Karşılaştığı Sorunlar, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
6. Bostancı N., Albayrak B., Bakoğlu İ. (2006), Üniversite Öğrencilerinde Çocukluk Çağı Travmalarının Depresif Belirtileri Üzerine Etkisi. New Symposium Journal 44(2): 189- 95.
7. Cho İ.K. (1997), Güney Kore Eğitim Sistemi İle Türkiye Eğitim Sisteminin Karşılaştırılması, Eğitim Bilimleri Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi, İstanbul.
8. Çakırer İ.(2010). Türkiye Eğitim Denetimi Sistemi İle Finlandiya Eğitim Denetimi Sisteminin Karşılaştırılması Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi Sivas.
9. Çelik A. ve Şahin M. (2013). Sports and Child Development The Journal of Academic Social Science Studies International Journal of Social Science, Volume 6 Issue 1, p. 467-478.

10. Çobanoğlu R., Kasapoğlu K., (2010) Pisa’da Fin Başarısının Nedenleri ve Nasılları, Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi (H. U. Journal of Education) 39: 121-131.
11. Demirhan G. (1997). Beden Eğitimi ve Sporda Öğretme- Öğrenme Etkinlikleri ve Felsefe. Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi, 4-16.
12. Ekinci A. ve Öter Ö.M. (2010). Finlandiya’da Eğitim ve Öğretmen Yetiştirme Sistemi. Çalışma Ziyareti Raporu, 10-12 Kasım.
13. Eraslan A., (2009), Finlandiya’nın PISA’daki Başarısının Nedenleri: Türkiye için Alınacak Dersler, Necatibey Eğitim Fakültesi Elektronik Fen ve Matematik Eğitimi Dergisi (EFMED) Cilt 3, Sayı 2, Aralık 2009, sayfa 238-248.
14. EURYDICE, (2005). Avrupa Eğitim Bilgi Ağı Avrupadaki Eğitim Sistemleri ve sürdürülmekte olan reformlar üzerine ulusal özet belgeler Finlandiya. Socrates Programı, Son Güncelleme Ocak.
15. EURYDICE. (2008, Kasım). National summary sheets on education systems in Europe and ongoing reforms: Finland. Retrieved July 29, 2009 from
16. Evcin E. (2015), Atatürk’ün Spora ve Sporculara Bakışı Dr./Kültür Ve Turizm Uzmanı, T.C. Kültür Ve Turizm Bakanlığı Araştırma Ve Eğitim Genel Müdürlüğü, Ankara.
17. Finnish National Board of Education, (2012). Physical Activity and Learning. Status Review October. Summary.
18. Finnish National Board of Education. (2009). Education. Overview of the education system.
19. Finnish National Board of Education. (2012) Distribution Of Lesson Hours İn Basic Education (2012).
20. Finnish National Board of Education. (2012) Education, Training And Demand For Labour In Finland By 2025, Publications (2012):16.
21. Gençlik Spor Genel Müdürlüğü, Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğünün Teşkilat Ve Görevleri Hakkında Kanun, Kanun nu: 3289 Kabul Tarihi: 21.05.1986.
22. Hafız N., (2004), Bal-Tam Türklük Bilgisi, Prizren Yıl :1 sayı: 1, Ankara-Türkiye
23. Hekim M. (2016) Çocuklarda Beden Eğitimi, Spor Ve Oyun Etkinliklerine Katılımın Kemik Gelişimi Üzerine Etkilerinin Değerlendirilmesi, Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi, GÜSBD 2016; 5(2): 66-71.
24. <http://sgb.meb.gov.tr/eurydice/> MEB. Türk Eğitim Sistemi – 2017 (Erişim Tarihi: 15.11.2017 Saat:20.35).

25. <http://ttkb.meb.gov.tr/www/haftalik-ders-cizelgeleri/dosya/6> Erişim Tarihi: 17.11.2017 Saati: 19.16).
26. <http://www.tuik.gov.tr/PreHaberBultenleri.do?id=24638> TÜİK, 2016. (Erişim Tarihi: 15.11.2017 Saat: 20.27).
27. Kangalgi M., Hünük D., Demirhan G., (2006), İlköğretim, Lise Ve Üniversite Öğrencilerinin Beden Eğitimi Ve Spora İlişkin Tutumlarının Karşılaştırılması, Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri ve Teknolojisi Yüksekokul - ODTÜ Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Bölümü, Spor Bilimleri Dergisi Hacettepe J. of Sport Sciences 2006, 17 (2), 48-57.
28. Karakurt A.S. (2012), Okul Modeli Olarak 'De Brede School'; Hollanda Örneği. İstanbul.
29. MEB Strateji Geliştirme Başkanlığı (2011), Türk Eğitim Sisteminin Örgütlenmesi, Ankara.
30. Milli Eğitim Bakanlığı Mesleki ve Teknik Eğitim Genel Müdürlüğü Mesleki Eğitim ve Öğretim Sisteminin Güçlendirilmesi Projesi (2007), Çocuk Gelişimi ve Eğitimi Oyun Albümü. TTKB, Ankara.
31. Milli Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı İlköğretim Kurumları (İlkokul-Ortaokul) Haftalık Ders Çizelgeleri (2017). <https://ttkb.meb.gov.tr/www/haftalik-ders-cizelgeleri/kategori/7> (Erişim Tarihi: 17.11.2017).
32. Milli Eğitim Bakanlığı Temel Eğitim Genel Müdürlüğü, (2017), Beden Eğitimi Ve Spor Dersi Öğretim Programı (Ortaokul 5, 6, 7 Ve 8. Sınıflar) TTKB, Ankara.
33. Milli Eğitim Bakanlığı Temel Eğitim Genel Müdürlüğü. (2012), Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi Öğretim Programı (İlkokul 1-4. Sınıflar). TTKB, Ankara.
34. Mustafa, S. (2011). Türkiye, Almanya ve Hollanda İlköğretim Yabancıdil (İngilizce) Öğretim Programlarının Karşılaştırılması Gazi Üniversitesi Yüksek Lisans Tezi Ankara.
35. National Core Curriculum for Basic Education, (2004). Physical Education. Finland.
36. Özyürek A., Özkan İ., Begde Z., Yavuz N.,F. (2015), Okul Öncesi Dönemde Beden Eğitimi Ve Spor, International Journal of Science Culture and Sport (IntJSCS), July 2015 : Special Issue 3 ISSN : 2148-1148 Doi : 10.14486/IJSCS314. Karabük Üniversitesi, Karabük, Türkiye.
37. Parasız Ö, Şahin M.Y, Çelik A, (2015), Sporda Çocuk Koruma Programı Uygulamaları: İngiltere Örneği. Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Ankara, TÜRKİYE International Journal of Science Culture and Sport (IntJSCS) July 2015 : Special Issue 3 ISSN : 2148-114 Doi : 10.14486/IJSCS329
38. Şahinkaya N., (2008), Türkiye-Finlandiya Sınıf Öğretmenliği Matematik Öğretimi Programları, Sınıf Öğretmeni Adayları İle Öğretmenlerin Öz-Yetkinlik Ve Öğrenme-Öğretme Süreçleri Açısından Karşılaştırılması, Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü,

Ankara.

39. Taşmektepliği M., Y., Yılmaz Ç., İmamoğlu O., Kılıcıgil E., (2017), İlköğretim Okullarında Beden Eğitimi Ders Hedeflerinin Gerçekleşme Düzeyi, SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 2006, IV (4) 139-147, ondokuz mayıs üniversitesi.

40. Tosun A., Dermir B., Uçkun G., Konak O., (2015), Spor Aktivitelerinin Üniversite Öğrencilerinin Başarı Ve Motivasyonu İle İlişkisi, Kocaeli Üniversitesi Kocaeli.

41. Ünlü H., Aydos L., (2007), Öğretmen Görüşlerine Göre; Beden Eğitimi Derslerinde Öğretmenlerin Ve Öğrencilerin Tercih Ettikleri Öğretim Yöntemleri, Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi (KEFAD) Cilt 8, Sayı 2, (2007), (71-81).

42. Yetim A.A., (2010), 'Sosyoloji ve Spor', Berikan Yayınevi, 4.baskı, Ankara.